

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 207.

Trettende Session.

51de Møde.

Torsdagen den 5te December Kl. 1.

(Forsfat.)

J. N. Hansen (forts.): Efterat have omtalt dette skal jeg komme til Udvalgets Forslag til en ny § 16. [Efter den Udvikling af denne Paragraph, som Udvalgets ærede Ordfører har givet, kan jeg fuldt tiltræde den og finder, at den indeholder en Gjennemførelse af den Overenskomst, der i sidste Session fremkom mellem Folkethinget og Landstthinget angaaende dette Spørgsmaal. De tvende Mangler, som den ærede Ordfører har oplyst, at der findes i den tilsvarende Paragraph i indeværende Mars Finantslov, fremkom jo ligefrem som en Nødvendighed paa Grund af, at den Overenskomst, hvorpaa den nævnte Paragraph var støttet, først fandt Sted i de allerførste Dage af Sessionen, og at der derfor ikke var lang Tid til at foretage videre Arbejde med Hensyn til den rette Udvikling af Paragraphen; da man maatte haste, for at komme til Ende med Finantslovens Behandling i den Tid, man meente der var givet Rigsdagen til at være sammen. Det blev under Forhandlingerne derom fremhævet, at disse Mangler fandt Sted; det var ikke ubeviist, at de fandtes, men det var, som sagt, Mangel paa Tid, der forhindrede, at man ikke dengang fik det gjort anderledes. Nu finder jeg, at det kan være ganske correct at tage det paa den Maade, her er foreslaaet, da det ikke lader sig gjøre inden den Termin, der maa være sat for Finantslovens endelige Vedtagelse, at kende Resultatet af de forskjellige Love, hvorom her

er Spørgsmaal, og naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) har meent, at navnlig den sidste Deel af Paragraphen; som han har forlangt sat under særskilt Afstemning, ikke skulde staae i fuld Samklang med Dverveitelserne i det Fællesudvalg, der i forrige Session var nedsat, saa kan jeg ikke see Andet, end at den virkelig staaer i god Samklang dermed, og da jeg har haft en meget væsentlig Deel i Affattelsen af dette Fællesudvalgs Betænkning, troer jeg at turde have en Mening om den, og denne er, som sagt, den, at jeg ikke kan see Andet, end at det er correct, at de virkelige Summer blive bevilgede paa en Tillægsbevillingslov.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds har paa en meget udførlig Maade søgt at udtale sin Mening om de Spørgsmaal, der staae i Forbindelse med Forslaget til den nye § 16. Han har deelt denne sin Udvikling i tvende Hoveddele, og navnlig har han villet gjøre den Mening gjældende, at Grundlovens § 52 var fuldt opfyldt, naar man uden videre lod Regjeringen afholde de Udgifter, der vare forbundne med de enkelte Loves Gjennemførelse, og lod det Hele staae hen som et Regnskabsfag, indtil den endelige Afgjørelse igjennem Regnskabet kom frem. Han gav, som sagt, en meget udførlig, og, jeg mener, en meget doctrinair Udvikling af dette Spørgsmaal, men der var en Omstændighed derved, som gjorde, at jeg, der jo slet ikke doctrinairt kan følge den ærede Rigsdagsmand, kan forstaae mig for at følge ham praktisk, thi han sluttede med at sige, at, som Sagen nu ligger for, maatte man tage Paragraphen